

Επί του σχεδίου νόμου «περί τροποποιήσεως διατάξεων του Κώδικος περί Δικηγόρων (Ν.Δ. 3026/1954)».

Προς την Βουλή των Ελλήνων

Διά του προτεινομένου σχεδίου νόμου σκοπείται, κατά πρόβλεψιν, η ίκυστοποίηση από μικρού χρόνου προβαλλομένου κλάματος των Δικηγόρων Συλλόγων για την κατάργησιν της πολυθεσίας των έμμίσεων δικηγόρων, προς τὴν σκοπὸν παροχῆς δυνατότητος ἀπαρχολήσεως εἰς ἐμμίσεις θέσεις μεγαλύτερου ἀριθμοῦ δικηγόρων. Παροδότησιν διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου νόμου ρυθμίζονται διάφορα οικονομικῆς, κατὰ βάσιν, φύσεως θέματα τῶν ἐμμίσεων δικηγόρων.

Εἶνεα ἀναθεῖται ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἀντιμετώπισεως τῆς πολυθεσίας τῶν δικηγόρων δὲν εἶναι νέον.

Ὁ ἰσχύων Κώδιξ περί Δικηγόρων ἐπαχίρησε γὰρ τὸ ἀντιμετώπισαι ἤδη ἐν ἔτει 1954, χωρὶς ὅμως ἢ ρυθμίσει ἐκείνη γὰρ καταδειχθεῖ ἐπιτυχῆς εἰς τὴν προῆξιν καὶ γὰρ πραγματοποιηθῶν αἰ προσδοκίαι τοῦ συντάκτου τῆς σχετικῆς διατάξεως (ἄρθρ. 63 παρ. 6). Τοῦτο δὲ διότι περιορίσει τὴν ἀπαρχοῦσιν εἰς μικρὰν μόνον κατηγορίαν θέσεων.

Ἀποτέλεσμα τοῦτου ἦτο ἡ δημιουργία ἐκ νέου κλίματος δυσχερασίας καὶ παραπόνων μεταξὺ τῶν δικηγόρων, ἢ ὅποια ὠδήγησε τὸν νομοθέτην τοῦ Ν. 4507 τοῦ 1966 εἰς τὸ νὰ περιλάβῃ εἰδικὴν διατάξιν (ἄρθρον 1) πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος. Καὶ ἡ διατάξις ὅμως αὐτῆ, τῆς ὁποίας ἡ τήρησις, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, εἶχαν ἀνατεθεῖ ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τοὺς οἰκειοὺς Δικηγορικοὺς Συλλόγους, δὲν ἀπέδωσε τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα διότι ἐν τινι μέτρῳ ἐπαπέλαβε τὴν ρύθμιν τῆς πάλαια, ἀπαιτουμένης διατάξεως, ἐνῶ παροδότησιν ἐπέτρεψε τὴν κατοχὴν καὶ δευτέρως θέσεως ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω διατάξιν.

Ὅπως ἀνακύπτει καὶ πάλιν σήμερον δὲν τὸ θέμα τῆς ἐπαρχολογικῆς προωθήσεως τῶν νέων, ἰδίᾳ, δικηγόρων εἰς ἐμμίσεις θέσεις.

Ὡς βάσιν τῆς ρυθμίσεώς του τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον (ἄρθρον 1) θέτει τὴν ἀπαρχοῦσιν κατοχῆς ὑπὸ δικηγόρων πλειόνων τῆς μιᾶς ἐμμίσεως θέσεις εἰς ὁλόκληρον τὸ φάσμα τῆς δραστηριότητος τοῦ Δημοσίου εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν ἀσκήσεως κρατικῆς δράσεως διὰ τῶν οὕτως ἀποκαλουμένων ἀποικονομημένων δημοσίων ὑπηρεσιῶν (Ταχ. Τεχνικῆς, Ὑπηρεσίας Πολ. Ἀεροπορίας κ.λπ.) εἴτε ὑπὸ τὴν μορφήν ἀσκήσεως κρατικῆς δραστηριότητος διὰ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἢ Ι.Δ. τὰ ὅποια ἐποπτεύονται, καθοδηγοῦνται καὶ ἐλέγχονται ἀπὸ τὸ Κράτος.

Πέραν τοῦτου τὸ σχέδιον προβλέπει διὰ τὸ μέλλον ἀπαρχοῦσιν προσλήψεως ἐρατῆς δικηγόρων εἰς ἐμμίσεων θέσιν μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν προϋποθέσεων λήψεως πλήρους (ἤτοι πεντήκοντα πενηκονσῶν) συντάξεως ἀπὸ τοῦ Τεχνίου Νομικῶν. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐν λόγῳ προϋποθέσεων γίνεται κατ' ὄν χρόνον δικηγόρος παρέχει τὰς ὑπηρεσίας του ἐπὶ παρῆξ περιοδικῆ ἀμοιβῆ ὑποχρεοῦται οὕτως εἰς ὑποχρεωτικὴν ἀποχώρησιν λυομένης τῆς σχετικῆς συμβάσεως.

Περαιτέρω θεσπίζεται, τὸ πρῶτον, προκειμένου περὶ ἐμμίσεων δικηγόρων, οἱ ὅποιοι δικαιοῦνται ἐκ τῆς ἐμμίσεως ὑπηρεσίας τῶν πλήρους συντάξεως λόγω συμπληρώσεως τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς τοῦτο χρόνου αὐτοδικαίᾳ λύσεως τῆς συμβάσεώς των μετὰ τὴν συμπλήρωσιν εἴτε τριακονταπενταετοῦς ὑπηρεσίας εἴτε τοῦ ἐξήκοντος πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἄρθρου προβλέπεται τέλος ὡς κύρωσις τῆς παρὰβάσεως τῆς ἀρχῆς τῆς μονοθεσίας ἢ θεσπίσεως διὰ τὸν παρὰβάτην δικηγόρον, εἰδικῶν παιδαγωγικῶν ἀδικήματος ἐπιφέροντος βαρυστάτης ποινῆς.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ σχεδίου σκοπείται ἡ βελτίωσις τῶν ἀποδογῶν τῶν ἐμμίσεων δικηγόρων δι' ἀναπροσκαρμογῆς τῶν βασικῶν των ἐρίων, κατ' ὅσον θὰ ἦτο ἀναχθῶν ἢ προβλέπεται ἡ κατάργησις τῆς πολυθεσίας τῶν ἐμμίσεων καὶ νὰ παραμείνου εἰς τὰ αὐτὰ ἐπίπεδα αἰ ἀποδοχαί των.

Διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου εἰσάγεται νέον, ἐνιαῖον, σύστημα καθορισμοῦ τῶν ἀποδογῶν τῶν ἐν λόγῳ δικηγόρων εἰς ὁλόκληρον τὴν Χώραν, ἀνεξαρτήτως τῆς ιδιότητος τοῦ ἐντολέως εἰς τὸν ὁποῖον προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των. Ἡ μισθολογικὴ διαβάθμισις τῶν τριῶν κατηγοριῶν δικηγόρων (παρὰ προτοδικίας - παρ' ἐρατῆς - παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ), γίνεται κατ' ἀντιστοιχίαν τοῦ βασικῶ μισθοῦ τοῦ 7ου, τοῦ 8ου καὶ τοῦ 9ου βαθμοῦ τῆς δημοσιονομικῆς ἱεραρχίας.

Διὰ τοῦ ἰδίου ἄρθρου καθορίζονται: τὰ τῆς προσαυξήσεως τῶν ἐν λόγῳ βασικῶν μισθῶν δι' ἐπιδομάτων καὶ ρυθμίζονται ἕτεραι λεπτομέρειαι.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3 ἀντικαθίσταται ὁλόκληρος ἡ παρὰγράφος 2 τοῦ ἄρθρου 94 τοῦ Κώδικος περί Δικηγόρων, ἣτις προβλέπει τὰ τῆς καταβολῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἐπὶ παρῆξ περιοδικῆ ἀμοιβῆ παρέχοντας τὰς ὑπηρεσίας των δικηγόρους καὶ νομικοὺς ἢ δικαστικοὺς συμβούλους εἰς περιπτώσιν οἰκειοθελοῦς ἀποχωρήσεως των ἐκ τῆς ἐργασίας των, ρυθμιζομένης ἐπὶ τὸ δικαιότερον τῆς πρὸς ἀποζημιώσιν, ὑποχρεώσεως καὶ κατανεμομένης ὁμοίως εἰς ποσὰ ἀνάλογα τῶν ἐτῶν ὑπηρεσίας. Θεσπίζεται ἐπίσης ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἰσχύοντα νῦν ὅτι ἡ καταβολὴ τῆς ἐν λόγῳ ἀποζημιώσεως εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν παράλληλον καταβολὴν συντάξεως ἢ ἄλλης οἰκονομικῆς χορηγητικῆς παροχῆς τῶν ὁποῖων τυχὸν δικαιοῦται ὁ ἀπερχόμενος δικηγόρος.

Ὅπως κίρεται ἡ ὑφισταμένη εἰς βάρος τῶν ἐμμίσεων δικηγόρων ρύθμισις, κατ' ἣν ἀποστεροῦνται τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς ἀντικαθισταμένης παραγράφου ἐπὶ οἰκειοθελοῦς ἀποχωρήσεως ἀποζημιώσεως, ἔταν λαμβάνουν σύνταξιν ἢ ἐπ' ἄπαξ παροχὴν, ἔστω καὶ ἀσήμαντον ἢ ἀποζημιώσιν πρὸς οἰκονομικῆς ἀσφαλιστικῆς ὁργανισμοῦ ἢ φορέως. Σημειωτέον ὅτι ἡ ποσότης ρύθμισις, εἰδικῶς ὡς πρὸς τὴν λαμβανομένην σύνταξιν ἢ ἐπ' ἄπαξ παροχὴν, ἐπιβάλλεται διότι ἡ ἀποζημιώσις αὐτῆ εἶναι ἄσχετος καὶ ἀνεξάρτητος τῆς τυχὸν χορηγούμενης συντάξεως εἰς τὸν δικηγόρον, διὰ τὰς παρασχεθείσας εἰς τὸν ἐντολέα τοῦ ἐμμίσεως ὑπηρεσίας, κατ' ὅσον τὰ δημοιοργηθέντα καὶ ὑπάρχοντα χρηματικὰ κεφάλαια, ἐξ ὧν ἡ παρεχομένη τυχὸν σύνταξις ἢ ἐπ' ἄπαξ παροχὴ ἢ ἀποζημιώσις πρὸς τὸν ἀπερχόμενον, εἶναι προῖον καὶ ἀποτέλεσμα ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν καὶ προσωπικῆς εἰσφορῆς τοῦ ἀποχωρήσαντος καὶ τοῦ μόχθου καὶ τῆς ἐργασίας τοῦ ἰδίου ἕναντι τῶν ὁποῖων, ὡς ἀντάλλαγμα, εἰσφέρει καὶ ὁ ἐντολέως ἐργουδότης ἐξ οὗ διαφορητικῶς χαρακτηρῆ τῶν ὡς εἴρηται παρογῶν, ἀπὸ τὴν προβλεπομένην ἀποζημιώσιν λόγω οἰκειοθελοῦς ἀποχωρήσεως.

Περαιτέρω ἡ κατὰ τὸν ἄνω τρόπον ἀντιμετώπισις τοῦ προβλήματος θὰ διευκολύνει εἰς μεγάλον βαθμὸν καὶ τὴν ἀποσφόρησιν τῶν νέων δικηγόρων εἰς τὰς θέσεις τῶν ἀποχωρούντων καὶ θὰ συντελέσει εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῆς δικηγορικῆς τάξεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεσπιζομένην διατάξιν τῆς λήψεως τῆς ὡς ἄνω ἀποζημιώσεως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας λόγω συμπληρώσεως ὁρίου ἡλικίας ἢ χρόνου ὑπηρεσίας, ἐθεωρήθη ἐπιβεβλημένη ἡ θεσπίσις ταύτης, πλὴν ἄλλων λόγων καὶ πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀπερχομένων τῆς ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν καταστρατηγήσεως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ σχεδίου διὰ τῆς θεσπίσεως καὶ ἐφαρμογῆς παρὰ τινῶν Ὀργανισμῶν, Νομικῶν Προσώπων κ.λπ. κανονισμῶν ἢ Ὀργανισμῶν προβλεπόντων ὅριον ἡλικίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὁποῖου προβλέπεται ἡ ὑποχρεωτικὴ ἀποχώρησις τῶν ἐμμίσεων δικηγόρων κ.λπ. ἕνευ ἀποζημιώσεως καὶ μεθοδεύσεως οὕτως ἐμμέσεως τῆς ἀπομακρύνσεως τούτων ἕνευ τῆς ἐν λόγῳ ἀποζημιώσεως.

2. Διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ σχεδίου προβλέπεται ἡ διὰ λόγους ἰσότητος ἐξισφαλίσεως χορηγήσεως τῆς ἐν λόγῳ, ἀποζημιώσεως καὶ εἰς τοὺς διεπομένους ἀπὸ εἰδικῶν καθεστῶς προσλήψεως καὶ ἀποχωρήσεως ἐμμίσεως δικηγόρους, προστατευομένους ὑπὸ τῆς νομοθεσίας προστασίας τῶν πολιτισμῶν. Τοῦτο δὲ διότι ἡ ἰσχύουσα νομοθεσία (Ν. 4185/1961 ἄρθρ. 4 παρ. 3) ὁρίζει ὅτι οἱ πολιτισταὶ οἱ προστατευόμενοι ὑπὸ τοῦ Ν. 751/48 καὶ Α.Ν. 1836/61 ἀπολαμβάνονται καὶ ἀντι-

καθιστάμενοι κατά τās διατάξεις τής σχετικής νομοθεσίας δικαιούνται τής αποζημίωσης του Ν. 2112/1920.

Διά του άρθρου 5 λαμβάνεται πρόνοια εφαρμογής και επί των εν λόγω δικηγόρων των ισχυουσών δια τῶ λοιπῶν προσωπικῶν του ἐντολέως τῶν διατάξεων περὶ ἀναρρωτικῶν κ.λ.π. ἀδειῶν ἐνῶ δια τοῦ άρθρου 6 προβλέπεται εφαρμογὴ τής ἰσχύουσας νῦν νομοθεσίας περὶ στεγάσεως τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων και εἰς τοὺς ἐμπίσθους δικηγόρους ἀνεξαρτήτως ἂν οὗτοι κατέχουν ἢ ἔχῃ ὀργανικὴν θέσιν εἰς τὸν ἐντολέα των, ὡς τοῦτο ἐπιτάσσουν οἱ διατάξεις τής ἰσχύουσας νομοθεσίας (Ν.Δ. 3783/1957 και Ν.Δ. 643/1970).

Διά του άρθρου 7 προστίθεται εἰς τὴν ἰσχύουσαν διάταξιν τής παρ. 5 τοῦ άρθρου 96 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστάθη διά τοῦ άρθρου 23 τοῦ Ν. 723/1977, ὑποχρέωσις τῶν ἐντολέων τῶν ἐμπίσθων δικηγόρων ὅπως καταθέτουν εἰς τὸν οἰκεῖον Δικηγορικὸν Σύλλογον ποσοστὸν ἐκ 10% ἐπὶ τής ἀντιστοιχούσης εἰς ἐκάστην ὑπόθεσιν τῶν δικηγορικῆς ἀμοιβῆς.

Ὑπενθυμίζεται ὅτι παρομοία ὑποχρέωσις βραβύει βάσει τής προμνησθείσης διατάξεως τοῦ Κώδικος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1977, τοὺς δικηγόρους οἱ ὁποῖοι ἀμείβονται κατ' ὑπόθεσιν, αἱ ἀμοιβαὶ τῶν ὑποίων, ὡς γνωστὸν, προκαταβάλλονται. Σημειοῦται ὅτι οἱ ἐντολέες τῶν ἐμπίσθων δικηγόρων (ὃ κατέβαλον πολὺ μεγαλύτερα ποσὰ ὡς δικηγορικῆς ἀμοιβῆς, τῶν ὧσων καταβάλλουν σήμερον, ἂν ἀνέστησαν τὸν χειρισμὸν τῶν ὑποθέσεων των εἰς δικηγόρους ἀμειβομένους κατ' ὑπόθεσιν.

Διά του άρθρου 8 τοῦ σχεδίου λαμβάνεται πρόνοια ἐξασφάλισης καταβολῆς τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 92 παρ. 1 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων δικηγορικῶν ἀμοιβῶν διά τής θεσπίσεως ὅτι συμφωνίαι καθορισμοῦ δικηγορικῶν ἀμοιβῶν κατωτέρων τής παρ. 1 τοῦ ἐν λόγω άρθρου εἶναι ἄκυραι ἀσχέτως χρόνου συνάψεώς των, εἴτε δηλονότι συνήφθησαν πρὸ τής παροχῆς τῶν δικηγορικῶν ὑπηρεσιῶν εἴτε ἐκ τῶν ὑστέρων.

Διά του άρθρου 9 θεσπίζεται δυνατότης ὑπαγωγῆς τῶν δικηγορικῶν ἀμοιβῶν ἐξ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων εἰς διανεμητικὸν λογαριασμὸν κατὰ τὰ ἰσχύοντα προκειμένου περὶ ἀμοιβῶν ἐκ συμβολαίων κ.λ.π. κατ' ἄρθρον 25 τοῦ Ν. 723/1977, ἐνῶ διά τοῦ άρθρου 10 ρυθμίζονται τὰ τής μεταθέσεως τῶν δικηγόρων κατόπιν τῶν προσφάτων ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τής Ἐπιμελητείας (ἀριθ. 4026/1979, 712/1980) δια τῶν ὁποίων ἐκρίθη ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἀντικαθισταμένου ἐδαφίου τής παρ. 1 τοῦ άρθρου 21 τοῦ Δ.Κ. Κώδικος ἀντιβαίνει εἰς τὸ ἰσχῶν Σύνταγμα.

Τέλος διά τοῦ άρθρου 11 τοῦ σχεδίου ρυθμίζονται μεταβατικῆς φύσεως θέματα.

Ταῦτα σκοποῦνται διά τοῦ προτεινομένου σχεδίου νόμου, τὸ ὁποῖον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσωμεν ὅπως περιβάλλῃ διά τής ψήφου τής ἢ Ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 7 Ὀκτωβρίου 1980

Οἱ Ὑπουργοὶ

Συντονισμοῦ
ΙΩΑΝ. ΜΠΟΥΤΟΣ

Δικαιοσύνης
ΓΕΩΡ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Οἰκονομικῶν
ΜΙΑΤ. ἘΒΕΡΤ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΑΙ, ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΑΙ, ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Ν.Δ. 3026/1954 «περὶ κώδικος τῶν Δικηγόρων».

§ 1 ἄρθρ. 92. Τὰ τής ἀμοιβῆς τοῦ δικηγόρου κανονίζονται κατὰ συμφωνίαν μετὰ τοῦ ἐντολέως αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, περιλαμβανούσων εἴτε τὴν ὅλην διεξαγωγὴν τής δίκης εἴτε μέρος ἢ κατ' ἰδίαν πράξεις αὐτῆς ἢ ἄλλας πράξεις φύσεως νομικῆς ἐργασίας, ἐν οὐδεμίᾳ ὅμως περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἢ ἀμοιβῆ, νὰ ὑπολείπεται τῶν ἐν ἄρθρ. 98 και ἐπόμενα ἐλαχίστων ὀρίων αὐτῆς. «Πᾶσα συμφωνία περὶ λήψεως μικροτέρας ἀμοιβῆς εἶναι ἄκυρος».

§ 1 ἄρθρ. 94. Δικηγόρος παρέχων τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ κατὰ τοὺς ἔρους τοῦ άρθρου 63 παρ. 4. ἰσομένης τής μεταξὺ αὐτοῦ και τοῦ ἐντολέως συμβάσεως, α) διά καταγγελίας ἐκ μέρους τοῦ ἐντολέως, β) διά πτωχεύσεως ἢ διαλύσεως τής ἐντολίδος ἐταιρείας και γ) διά πτωχεύσεως τοῦ ἐντολέως, δικαιοῦται νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ ἐντολέως του ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς α) μίαν παγίαν μηνιαίαν, περιοδικὴν ἀμοιβῆν ἂν ἔχῃ συμπληρώσει ἐξάμηνον ὑπηρεσίαν, β) τρεῖς τοιαύτας περιοδικῆς ἀμοιβῆς ἂν ἔχῃ συμπληρώσει διετίαν, γ) ἕξ τοιαύτας περιοδικῆς ἀμοιβῆς ἂν ἔχῃ συμπληρώσει τριετίαν, δ) ὀκτα τοιαύτας ἂν ἔχῃ συμπληρώσει πενταετίαν, ε) δώδεκα τοιαύτας ἂν ἔχῃ συμπληρώσει ἑξαετίαν, στ) διά τοὺς ἔχοντες ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν ὁκτῶ ἐτῶν προστίθεται δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον ἔτος ὑπηρεσίας ἀμοιβῆ ἐνὸς και ἡμίσεος μηνός, τής ἀποζημιώσεως μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῆ τὰς τριάκοντα παγίας ἀμοιβῆς κατ' ἀνώτατον ὄριον. Διά τὸν ὑπολογισμὸν τής παγίας μηνιαίας περιοδικῆς ἀμοιβῆς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μόνον πᾶν ὅτι καταβάλλεται ὑποχρεωτικῶς κατὰ νόμον ἐτησίως τῆς μηνιαίας σταθερῆς ὅς' οἰκονομικῆς μορφῆν, οὐχὶ δὲ τυχρὸν αὐξομειωόμεναι κατὰ μῆνα δαπάναι ἢ και ἀμοιβαὶ κατ' ὑπόθεσιν. Ἐν περιπτώσει λύσεως τής συμβάσεως διά καταγγελίας τοῦ ἐντολέως, ὁ δικηγόρος δικαιοῦται νὰ λαμβάνῃ τὴν συμπεφωνημένην ἐντὸς τῶν ὀρίων τοῦ άρθρου 92 τοῦ παρόντος ἀμοιβῆν του μέχρι πλήρους καταβολῆς τής κατὰ τὰ ἄνω ἀποζημιώσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀποζημίωσις καταβάλλεται μειωμένη εἰς τὸ ἡμισυ εἰς δικηγόρους και Νομικοὺς ἢ Δικαστικούς Συμβούλους παρέχοντας τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν πρὸς τοὺς ἐντολέες των κατὰ τοὺς ἔρους τοῦ άρθρου 63 παρ. 4 τοῦ παρόντος νόμου και ἐν περιπτώσει οἰκειοθετικῆς ἀποχωρήσεως αὐτῶν ἐκ τής ὑπηρεσίας ἐξ οἰουδὸποτε λόγου και ἐφ' ὅσον ἔχουν συμπληρώσει παρὰ τῶ αὐτῶ ἐντολέῃ τοῦλάχιστον δεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν οἱ δὲ συμπληρώσαντες 30ετῆ ὑπηρεσίαν δικαιοῦνται ὑποκλήρου τής ἀποζημιώσεως ἀργεῦντος τοῦ δικαιώματος τούτου ἐὰν ὑπέπεσαν εἰς ἀδίκημα ἐκ τῶν ἐν τοῖς άρθρο. 80 παρ. 1 και 81 τοῦ παρόντος μηνιουνομένου ὄρων στρεφόμενων δὲ κατὰ τοῦ ἐντολέως των. Ἡ κατὰ τὴν παράγρασον ταύτην ἀποζημίωσις καταβάλλεται μόνον εἰς τὰς περιπτώσεις ὁ ἀποχωρῶν δὲν δικαιοῦται, βάσει τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων συντάξεως ἢ ἐφ' ἄπαξ παροχῆς ἢ ἀποζημιώσεως.

§ 1 ἄρθρ. 21. Μετάθεσις δικηγόρων ἐπιτρέπεται ὑπὸ τὰς ἐν ἄρθρ. 23 τοῦ παρόντος ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 3 § 3 τοῦ Ν.Δ. 3496/1955, προϋποθέσεις ἕνεκεν ἐξαιρετικῶν λόγων διατυπωμένων διά συμφώνου γνωμοδοτήσεως τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν δύο ἑρμοδίων Δικηγορικῶν Συλλόγων. Ἐπαναδιορισμὸς δικηγόρων ἐπιτρέπεται ἐφ' ὅσον ἢ σχετικῆ περι ἐπαναδιορισμοῦ αἰτησις ὑποβληθῇ ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τής ἐξόδου ἐκ τοῦ λειτουργήματος και ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν ἔχει συμπληρώσει τὸ ὄδον ἔτος τής ἡλικίας του οὐδὲ συντρέχει κώλυμα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρ. 26, 62 και 63 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων. Κατ' οὐδε-